

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
RAJAPRUK UNIVERSITY

ที่ วจ.วส. 082.6-1/2562

18 เมษายน 2563

เรื่อง ตอบรับบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสาร
เรียน คุณวิสาห์ แสงหา ผศ.ดร.สุพจน์ ทรั�แก้ว และ คุณสาวิศต วงศ์อนันต์นนท์

ตามที่ท่านได้ส่งบทความ เรื่อง “ประสิทธิผลของการใช้นโยบายว่าด้วยการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้คำสั่ง คสช. มาตรา 44 (The Effectiveness of the Policy Anti-corruption on Personnel Administration of Local Administrative Organizations under the Command of National Council for Peace and Order of Section 44)” เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่อง่าในวารสารนุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ นั้น

กองบรรณาธิการ วารสารนุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ หมายเลข ISSN 2408-2473 (ผ่านการประเมินคุณภาพจากคุณย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index: TCI) รอบที่ 4 ให้เป็นวารสารกลุ่มที่ 2 ระหว่าง พ.ศ. 2563 – 2567) ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับบทความของท่านเพื่อส่งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและตีพิมพ์ในวารสารนุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (กันยายน - ธันวาคม 2563) ทั้งนี้เมื่อบทความของท่านได้รับการตีพิมพ์แล้วกองดำเนินการวารสารฯ จะแจ้งให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.โนย ส้มใจ)

บรรณาธิการวารสารนุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

วารสารนุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
โทรศัพท์ 02-432-6101-5 ต่อ 1220

www.rpu.ac.th

9 M.1 Nakorn In Rd., Bang Kanoon, Bang Gruai, Nonthaburi 11130 Tel. 0 2432 6101 - 5 Fax. 0 2432 6107
๔ หมู่ 1 ถนนกรุงธนบุรี ตำบลบางกรวย แขวงวัดคนเนื้อริ ถนน โกรกศักดิ์ ๐ ๒๔๓๒ ๖๑๐๑ - ๕ โทรศัพท์ ๐ ๒๔๓๒ ๖๑๐๗

ประสิทธิผลของการใช้นโยบายว่าด้วยการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงาน
บุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้คำสั่ง คสช. มาตรา 44

The effectiveness of the Policy Anti-corruption on Personnel Administration of Local
Administrative Organizations under the Command of National Council for Peace and
Order of Section 44

วิสาห แสงหา

โทร.085-058-3728, E-mail: sawangha2521@gmail.com

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
สุพจน์ รายแก้ว

โทร. 081-899-1376, E-mail: Saisupot@vru.ac.th

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
สาริต วงศ์อนันต์นนท์

โทร. 089-799-9994, E-mail: Satitv17@gmail.com

กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Visan Sawangha

Doctor of Public Administration Program Department of Public Administration
Walai Alongkorn Rajabhat University

Suphot Saikaew

Thesis Advisor Walai Alongkorn Rajabhat University

Satit Vonganannon

Thesis Co-Advisor

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้นโยบายว่าด้วยการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้คำสั่ง คสช. มาตรา 44 ผู้ให้ข้อมูลคือ ตัวแทนสำนักงาน ป.ป.ช. หน่วยงานส่วนกลาง และผู้บริหารห้องถิน จำนวน 24 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์และตีความเพื่อสร้างข้อสรุปเนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า สภาพการณ์และสาเหตุในการใช้คำสั่งภายใต้ คสช. มาตรา 44 เกิดจาก การทุจริตในการบริหารงานบุคคลของ อปท.เพิ่มมากขึ้น เนื่องด้วยผู้บริหารห้องถินมีอำนาจเต็มในการออกคำสั่งการบรรจุ แต่งตั้ง การย้าย การโอนการรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่ง เป็นช่องว่างก่อให้เกิดการทุจริตของผู้มีอำนาจ เกิดความเสียหายต่อระบบการบริหารงานบุคคลของ อปท.อย่างร้ายแรง รัฐบาลในขณะนั้นจำเป็นต้องออกคำสั่งภายใต้ คสช. มาตรา 44 เพื่อแก้ปัญหาการทุจริตในการบริหารงานบุคคลของ อปท.อย่างเร่งด่วน ผลของนโยบายเชิงบวก คือ 1) สามารถแก้ปัญหาการทุจริตได้อย่างรวดเร็ว 2) ผู้มีส่วนได้เสียที่ต้องการความช่วยเหลือได้รับความพึงพอใจ 3) ได้บุคลากรที่มีความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่ง 4) การบริหารงานบุคคลเป็นไปตามหลักคุณธรรม และ 5) สังคมยอมรับถึงความโปร่งใสในการสรรหาบุคลากรของ อปท.มากขึ้น ผลเชิงลบ คือ 1) การดำเนินการเร่งด่วนอาจจะเกิดความผิดพลาดในการหาตัวผู้กระทำการผิด 2) เกิดการเสียขวัญและเสียกำลังใจในการปฏิบัติงาน 3) อปท.ขาดแคลนบุคลากรบางตำแหน่งงานบางช่วงเวลา และ 4) กลไกการปฏิบัติงานตามปกติในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอาจมีความหมายอยู่ในประสิทธิภาพในอนาคต เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติงานในระบบการปฏิบัติงานตามปกติเป็นเวลานาน

คำสำคัญ ประสิทธิผล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คำสั่ง คสช. มาตรา 44 การทุจริตประพฤติมิชอบ ด้านการบริหารงานบุคคล

Abstract

The purposes of this research was to study the effectiveness of the policy implementation in corruption prevention of the personnel management in the local government organization under the Command of National Council for Peace and Order of Section 44. It was conducted by in depth interviewing 24 key informants including personnel of the National Anti-Corruption Commission (NACC), personnel of central agencies and executives of local government organizations. The data were analyzed using the content analysis. The research results revealed that : The conditions and the causes of the implementing these orders due to the increasing of the misconducting in personnel management of local government organizations more and more, while the local executives had been authorized the full power in recruiting, appointment, transferring, promotion, salary increasing, This authorizations brought about more corruption which caused serious damage to the personnel management system of the local government organizations. It was necessary for the former government in issuing such orders under the command of NACC to solve the misconducting in personnel management urgently. The positive effects of the policy implementation including 1) the misconduct in the personnel management could be solved rapidly and efficiently, 2) all stakeholders got high satisfactions, 3) they could get all personnel complied with all position qualifications, 4) the personnel management could be under merit system and 5) the transparency in personnel recruiting system could be recognized by the society. The negative effects including 1) there may be mistakes in finding the correct misconductors due to the rapidity of the investigation procedure, 2) the morale and the working spirit of the officials may be reduced, 3) there may be scarcity in finding appropriate personnel of some positions and 4) the normal mechanism of some anti-corruption organizations may be reduced due to lacking of normal process operation.

Keywords: Effectiveness, local government organizations the Command under Section 44 of National Council for Peace and Order, Misconduct in Personnel Management

บทนำ

การทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐ ถือเป็นภัยคุกคามความมั่นคงของชาติรูปแบบหนึ่ง ซึ่งหลายท่านมองข้าม เพราะคิดว่าไม่สำคัญและไม่ใช่ปัญหาของตนเอง หรือบางครั้งมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว ซึ่งแท้จริงแล้วปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวพัน และเข้มโง่กับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมทุกคน โดยปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐนี้ อาจมีสาเหตุหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น ความยากจนของข้าราชการซึ่งผู้น้อย ความอยากได้อวยາม การขัดกันของผลประโยชน์ การทุจริตคอร์รัปชันเชิงนโยบาย ฯลฯ ซึ่งปัญหาการทุจริตเป็นปัญหาสำคัญที่มีนักทฤษฎีนักวิชาการ หรือนักวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ ได้ให้ความสำคัญและได้ทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาการรอบแวงความคิดและทฤษฎีขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาทิ ทฤษฎีของ ยีฟ เมนี่ (Meny, 1996) และ เอ็ดเวิร์ด ซี. แบนฟิลด์ (Banfield, 1975) ได้ระบุตัวแปรสำคัญที่สนับสนุนให้การการทุจริตได้แก่ 1) การขาดแรงจูงใจที่จะดำเนินงานอย่างสุจริตเนื่องจากความไม่แน่นอนที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตัดสินใจที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยการทุจริต 2) การแทรกแซงทางการเมือง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหน่วยงาน และ 3) การที่หน่วยงานของรัฐมีอำนาจเพิ่มมากขึ้น สำหรับประเทศไทยแม้รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย พยายามที่จะปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันโดยการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่นี้โดยเฉพาะ อย่างเช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) มีจุดมุ่งหมายเพื่อควบคุมและลงโทษข้าราชการประจำ และในปี พ.ศ. 2540 ได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาทของ ป.ป.ป. ไปเป็นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เพื่อสร้างกรอบในการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันให้ครอบคลุมไปถึงฝ่ายการเมือง พร้อมกับการให้อำนาจสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (ส.ต.ง.) เข้าตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินมากขึ้น แต่ดูเหมือนว่าอย่างมีการป้องกันปราบปราม ก็ยังทำให้รูปแบบและพฤติกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รวบรวมสถิติการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด อปท. ว่ากระทำการทุจริตตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2543 - 2550 รวม 8 ปี พบร่วม 1) บุคลากรของ อปท. หมายถึง ผู้บริหารห้องถิน สมาชิกสภาห้องถิน พนักงานห้องถิน ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริต รวมทั้งสิ้น 5,508 เรื่อง มีผู้ถูกกล่าวหา 9,467 ราย หน่วยงานที่ถูกกล่าวหาว่าทุจริตมากที่สุด คือ อปต. จำนวน 3,235 เรื่อง รองลงมาคือ เทศบาล จำนวน 1,705 เรื่อง อบจ. จำนวน 283 เรื่อง กทม. จำนวน 273 เรื่อง และเมืองพัทยา จำนวน 12 เรื่อง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2550) จากสถิติการดำเนินการปราบปรามการทุจริตโดย ป.ป.ช. ระหว่างปี 2550-2557 เรื่องกล่าวหาที่รับดำเนินการจำนวน 34,528 เรื่อง แบ่งประเภทได้ดังนี้ การกระทำความเสื่อมเสีย เช่น เรียกรับสินบน, เบี้ยดบังหรือยกยกทรัพย์, ปลอมเอกสารหรือรับรองเอกสารเป็นเท็จมากที่สุด (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, ออนไลน์) และจากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ประจำปี 2558 (Corruption Perceptions Index 2015) ผลคะแนนภาพลักษณ์คอร์รัปชันโลกประจำปี 2558 พบว่าประเทศไทยได้ที่ 76 จาก 168 ประเทศ ดังนั้น นโยบายการป้องกันการทุจริต จึงถูกพิจารณาโดยรัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้า คสช. ภายใต้การปกครองของประเทศไทย ของ คสช. “มาตรา 44” แห่งรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว เพื่อแก้ไขปัญหาและปราบปรามการ

ทุจริตซึ่งหนึ่งในประเด็นสำคัญคือ ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากมีการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการสอบแข่งขัน การเลื่อนตำแหน่ง การโอน และการย้าย รวมถึงมีการเรียกรับผลประโยชน์ เพื่อมิให้เกิดความไม่เป็นธรรมและเกิดความเสียหายต่อ ระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างร้ายแรง โดยกำหนดให้คณะกรรมการ กลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เข้ามาทำหน้าที่เกี่ยวกับการสอบแข่งขันการสอบคัดเลือก การคัดเลือก และการโอนข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม และจากการศึกษาข้อมูลดังที่ทุจริต ผู้วิจัยจึงมี ความสนใจในการศึกษาประสิทธิผลการใช้นโยบายว่าด้วยการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการ บริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้คำสั่ง คสช. มาตรา 44

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาประสิทธิผลการใช้นโยบายว่าด้วยการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการ บริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้คำสั่ง คสช. มาตรา 44

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาประสิทธิผลการใช้นโยบายว่าด้วยการป้องกันการทุจริตประพฤติมิ ชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้คำสั่ง คสช. มาตรา 44 โดยนำ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด 24 คน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 24 คน

รายละเอียด	จำนวน (คน)
ตัวแทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)	1
ตัวแทนกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	1
ตัวแทนคณะกรรมการกลางของท้องถิ่น	1
ตัวแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	1
ตัวแทนนายกเทศบาล	5
ตัวแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	5
ตัวแทนปลัดเทศบาลและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	10
รวม	24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การศึกษาเอกสาร และการใช้ แบบสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) เกี่ยวกับประสิทธิผลของการใช้นโยบาย

ว่าด้วยการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 ไปปฏิบัติ มีอะไรบ้าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และค่าร้อยละเพื่อนำไปสู่การเปรียบเทียบประสิทธิผลต่อไป

ผลการวิจัย

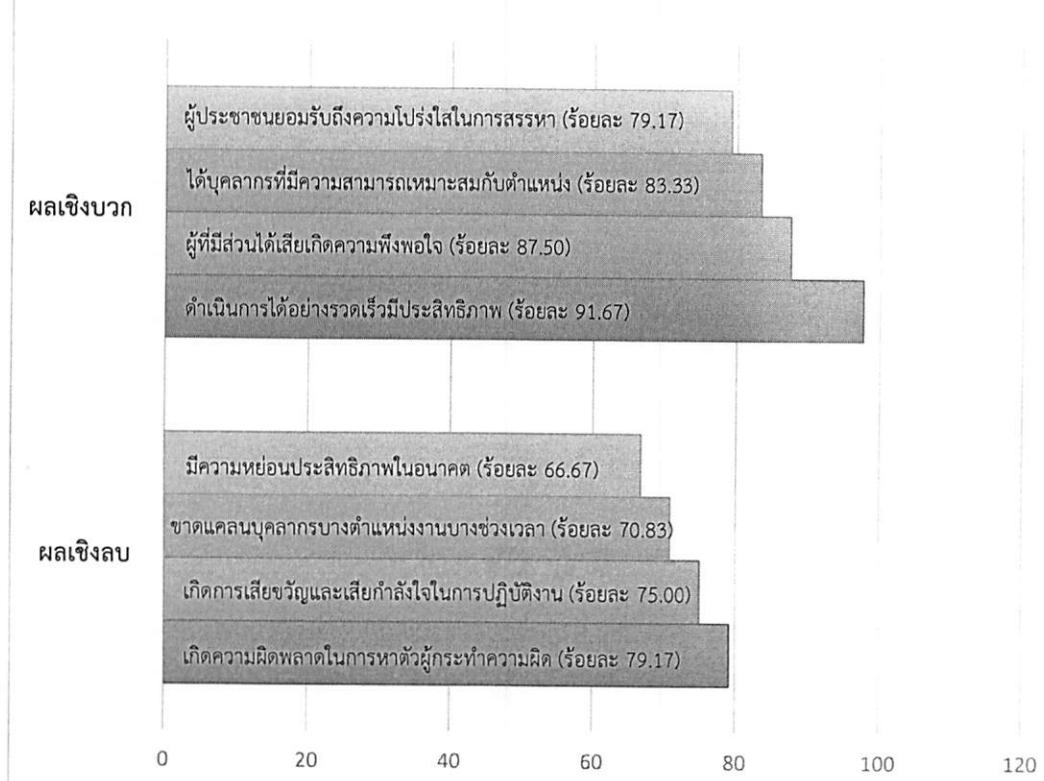
จากการศึกษาพบว่า สาเหตุหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดนโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 สืบเนื่องมาจากในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2550-2557 โดยคดีทุจริตที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลที่มีความถี่เกิดขึ้นมากที่สุดคือ การเรียกรับเงินของผู้มีอำนาจในการบรรจุแต่งตั้ง โอนย้าย การต่อสัญญาจ้าง และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และที่ปรากฏเด่นชัดเป็นข่าวโด่งดัง คือ กรณีการจัดสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล ใน อ.เมือง จ.มหาสารคาม โดยพบว่า การจัดสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล มีการเปลี่ยนคะแนนผู้สอบได้ และมีการปลอมลายเซ็นมหาวิทยาลัยที่เป็นหน่วยงานกลางในการจัดสอบ ซึ่งนอกจาก จ.มหาสารคามแล้ว ยังมีอีกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกหลายจังหวัด ซึ่ง เท่าที่ตรวจสอบพบของ สำนักงาน ป.ป.ช. มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประมาณ 73 แห่ง ที่มีการทุจริต โดยผู้ร่วมกระทำการมีดินั้นมีทั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และข้าราชการใน อบต. เป็นต้น จึงทำให้ คสช. และ สนช. ไม่สามารถอยู่เฉยได้ จึงจำเป็นต้องรีบจัดการแก้ไข เนื่องจากจะเบี่ยง กฎหมายที่การคัดเลือก การสอบแข่งขันในขณะนั้น ให้อิสระเต็มที่แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและท้องถิ่นจังหวัดในการสอบแข่งขันเพื่อสร้างมาตรฐานของท้องถิ่นเอง ซึ่งจากสภาพปัจจุบันดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่ทำให้เกิดนโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 เพื่อใช้แก้ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเร่งด่วน

ประสิทธิผลของการใช้นโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า ผลที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายมาใช้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ประกอบไปด้วย 1) เกิดผลเชิงบวก คือ สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาการซื้อขายตำแหน่งระหว่างผู้สอบแข่งขันกับข้าราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาได้ คิดเป็นร้อยละ 91.67 รองลงมาคือ ทำให้ผู้ร้องเรียนที่ได้รับความเสียหายหรือผู้ที่มีส่วนได้เสียเกิดความพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 87.50 สามารถเป็นหลักประกันว่าจะได้บุคลากรที่มีความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งและเกิดความเสมอภาคยุติธรรม คิดเป็นร้อยละ 83.33 และทำให้สังคมและประชาชนยอมรับถึงความโปร่งใสในการสรรหาบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 79.17 ตามลำดับ 2) ผลเชิงลบที่

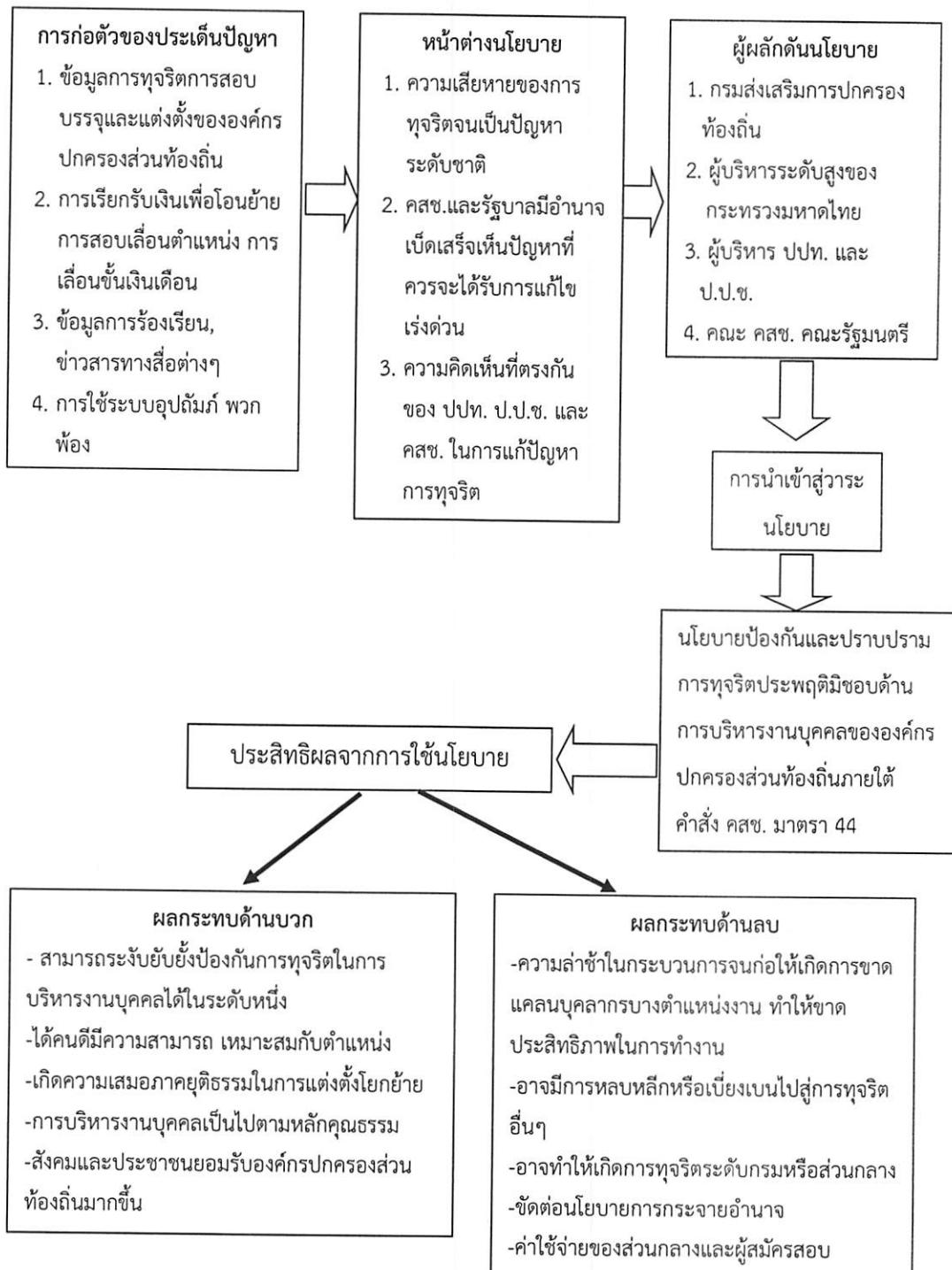

เกิดขึ้น คือ อาจจะเกิดความผิดพลาดในการหาตัวผู้กระทำความผิดเพื่อการใช้อำนาจตามคำสั่ง คสช. อาย่างเร่งด่วนได้ ทำให้เกิดความผิดพลาดในการลงทันที่ผู้ที่ทุจริตคอร์ปชั่น คิดเป็นร้อยละ 79.17 รองลงมาคือ อาจเกิดการเสียชัยและเสียกำลังใจในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้างต่อการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม คิดเป็นร้อยละ 75.00 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการสรรหาราและคัดเลือกบุคคลที่จะบรรจุและแต่งตั้งได้โดยตรง อาจส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดการขาดแคลนบุคลากรบางตำแหน่งงานบางช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 70.83 และกลไกการปฏิบัติงานตามปกติในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารบุคคลเมื่อมีการยกเลิกคำสั่ง คสช. มาตรา 44 อาจมีความหมายประสิทธิภาพในอนาคต เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติงานในระบบการปฏิบัติงานตามปกติเป็นเวลานาน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ประสิทธิผลของการใช้นโยบาย

จากการศึกษาประสิทธิผลของนโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

อภิปรายผล

จากการศึกษาสาเหตุหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดนโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 พบว่า คดีทุจริตที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล ที่มีความถี่เกิดขึ้นมากที่สุดคือ การเรียกรับเงินของผู้มีอำนาจในการบรรจุแต่งตั้ง โอนย้าย การต่อ สัญญาจ้าง และการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ร่วมกระทำความผิดนั้นมีทั้งรองนายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และข้าราชการใน อบต. เป็นต้น จึงเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่ทำให้เกิดนโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 เพื่อใช้แก้ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดวงหน้าย อินทะชัย (2552) ศึกษาระบวนการทุจริตคอร์รัปชันในการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่น พบร่วมกัน ระบุว่า กระบวนการทุจริตคอร์รัปชันในการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นรวมถึงรูปแบบและพฤติกรรม ตั้งแต่การกินตามน้ำ หวานน้ำ สมยอมกันทุกฝ่าย นอกจากนี้ ยังพบว่ากระบวนการทุจริตคอร์รัปชันในการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่น มีผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการ 3 ฝ่าย คือ นักการเมืองท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยผู้บริหารท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นตัวแทนในการเข้าไปตกลงกับผู้ที่ต้องการบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นโดยมีการจ่ายเงินเพื่อให้ได้บรรจุในตำแหน่งนั้นๆ ตลอดจนกฎหมายปิดช่องให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจที่จะบรรจุและแต่งตั้งหรือไม่บรรจุแต่งตั้งได้ ซึ่งผู้มีอำนาจดังกล่าวมาจากการเลือกตั้งที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงในการเข้าสู่ตำแหน่ง จึงได้เกิดวัฒนธรรมทางการเมืองในการถอนทุนคืนก่อนหมดภาระ

จากการศึกษาประสิทธิผลของการใช้นโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 พบว่า เกิดผลเชิงบวก คือ 1) สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา 2) ทำให้ผู้ร้องเรียนที่ได้รับความเสียหายหรือผู้ที่มีส่วนได้เสีย ได้รับความพึงพอใจ 3) สามารถเป็นหลักประกันว่า จะได้บุคลากรที่มีความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่ง 4) ทำให้มีการบริหารงานบุคคลเป็นไปตามหลักคุณธรรมมากยิ่งขึ้น และ 5) ทำให้สังคมและประชาชนยอมรับถึงความโปร่งใสในการสร้างบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น สำหรับผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้น คือ 1) อาจจะเกิดความผิดพลาดในการหาตัวผู้กระทำความผิด ทำให้เกิดความผิดพลาดในการลงทัณฑ์ผู้ที่ทุจริตคอร์รัปชัน 2) อาจเกิดการเสียขวัญและเสียกำลังใจในการปฏิบัติงาน 3) อาจส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดการขาดแคลนบุคลากรบางตำแหน่งงานบางช่วงเวลา และ 4) กลไกการปฏิบัติงานตามปกติในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีความหย่อนประสิทธิภาพใน

อนาคต ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรพงษ์ แสงเรณู (2559: 98) ศึกษาผลกระทบการทุจริต ประพฤติมิชอบในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พบว่า ผลกระทบจากการทุจริตประพฤติมิชอบในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ผลกระทบต่อองค์กร เป็นการสูญเสียงบประมาณเพื่อแลกกับการได้บุคลากรที่ไม่มีความรู้ความสามารถ เกิดปัญหาภาวะคนล้นงาน เกิดภาวะความขัดแย้งในองค์กรระหว่างผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่น กลายเป็นวัฒนธรรมและภาพลักษณ์องค์กรที่ผิดในการยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นเรื่องธรรมดा 2) ผลกระทบต่อพนักงานส่วนท้องถิ่น ทำให้ขาดความก้าวหน้ารายได้และค่าตอบแทนไม่เพียงพอต่อรายจ่ายและหนี้สิน ส่งผลต่อภาวะความเครียด ขาดช่วงกำลังใจในการปฏิบัติงาน ขาดความทุ่มเท ขาดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน ขาดการพัฒนาตนเอง ขาดความจงรักภักดีต่อองค์กร และสำคัญที่สุดคือนำไปสู่การทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ได้เงินหรือค่าตอบแทนอื่น และ 3) ผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ขาดการมีส่วนร่วม ขาดความโปร่งใสและความเสมอภาค

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. กรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีการการปรับแก้กฎหมายการบริหารงานบุคคลให้เหมาะสม จัดระบบตรวจสอบและต่อต้านการใช้อำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด รวมถึงปรับแก้โครงสร้างองค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งระบบให้สามารถปฏิบัติการตรวจสอบได้อย่างจริงจังและเกิดประโยชน์สูงสุด
2. ผลงานการใช้นโยบายอาจทำให้เกิดการขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่ง เพราะอาจไม่ตรงกับความต้องการบุคลากรของท้องถิ่น ดังนั้นในการจัดสอบครรภ์สำรวจความต้องการบุคลากรของท้องถิ่นทั่วประเทศ เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนในการจัดการสอบให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น และทำให้ท้องถิ่นมีความสามารถได้บุคลากรที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. รัฐบาลควรมีการกำหนดกลยุทธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาวในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น มาตรการบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ การเพิ่มบทลงโทษ การมีศาลอุทธรณ์ การแต่งตั้งกรรมการสอบสวนของข้าราชการองต่อง รวดเร็ว ยุติธรรม การยึดทรัพย์สิน โดยกรรมสอบสวนคดีพิเศษ ปปง. หรืออื่น ๆ รวมถึงมาตรการส่งเสริมให้กำลังใจ รางวัล ประชาชน หน่วยงาน ที่กล้าเปิดโปงการทุจริต และมาตรการด้านสังคม ควรมีการดำเนินการเสริมสร้างการให้การศึกษา และการระเวระวังของภาคประชาชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของผลของนโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบด้านอื่น ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้ คำสั่ง คสช. มาตรา 44 เช่น การจัดซื้อ จัดจ้าง เป็นต้น ซึ่งทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายไปใช้ และสามารถนำผลการวิจัย ไปใช้ในการกำหนดมาตรการในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป
2. ควรศึกษารูปแบบของกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบด้านการ บริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ดวงทัย อินทะชัย. (2552). กระบวนการทุจริตคอร์รัปชันในการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วน ท้องถิ่น. สาขาวิชาธุรกิจประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
- สุรพงษ์ แสงเรณุ. (2559). ผลกระทบการทุจริตประพฤติมิชอบในการบริหารงานบุคคลขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ธรรมบรรณ, 16(2) กรกฎาคม-ตุลาคม 2559: 45-58.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2561). คู่มือในการจัดทำ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร, สำนักงานป้องกันการทุจริตภาคการเมือง สำนักงาน ป.ป.ช..
- หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์. (2560). สอบตก Praeb ทุจริต แล้วใหญ่ 'คสช.' สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.posttoday.com/politic/analysis/477909>
- Banfield, Edward C. (1975). *Corruption as a Feature of Governmental Organization*. Cambridge: Harvard University.
- Meny, Y. Fin De Siecle. (1996). *Corruption: Change, Crisis and Shifting Values*. International Social Sciences Journal (September 1996): 309-320.